

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Rovigo (Italia) la 18 august 2011 — Procedură penală împotriva Md Sagor

(Cauza C-430/11)

(2012/C 25/44)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Rovigo

Partea din acțiunea principală

Md Sagor

Întrebările preliminare

1. În lumina principiilor cooperării loiale și efectului util al directivelor, articolele 2, 4, 6, 7, 8 din Directiva 2008/115/CE ⁽¹⁾ se opun posibilității ca un resortisant al unei țări terțe, aflat în situație de ședere ilegală în statul membru, să fie sancționat cu o pedeapsă pecuniară înlocuită ca sancțiune penală cu arestul la domiciliu, ca urmare a simplei sale intrări și șederi ilegale, chiar înainte de încălcarea unui ordin de îndepărtare emis de autoritatea administrativă?
2. În lumina principiilor cooperării loiale și efectului util al directivelor, articolele 2, 15 și 16 din Directiva 2008/115/CE se opun posibilității ca, ulterior adoptării directivei, un stat membru să adopte o reglementare care prevede ca un resortisant al unei țări terțe, aflat în situație de ședere ilegală în statul membru, să fie sancționat cu o pedeapsă pecuniară înlocuită cu expulzarea imediat executorie ca sancțiune penală, fără respectarea procedurii și a drepturilor străinului prevăzute de directivă?
3. Principiul cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TUE se opune unei reglementări naționale adoptate în cursul termenului de transpunere a unei directive pentru a eluda sau, în orice caz, pentru a limita [domeniul] de aplicare a directivei și ce măsuri trebuie adoptate de instanță în cazul în care constată un asemenea scop?

⁽¹⁾ JO L 348, p. 98.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Gerechtshof te Amsterdam (Țările de Jos) la 10 octombrie 2011 — UPC Nederland BV/Gemeente Hilversum

(Cauza C-518/11)

(2012/C 25/45)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te Amsterdam

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: UPC Nederland BV

Pârâtă: Gemeente Hilversum

Întrebările preliminare

1. Un serviciu care constă în difuzarea prin cablu a programelor de radiodifuziune și televiziune liber accesibile pentru a cărui furnizare sunt percepute atât costuri de transmisie, cât și un quantum aferent (repercutării) remunerației achitate către organismele de radiodifuziune și societățile de gestiune colectivă a drepturilor de autor pentru difuzarea conținuturilor emisiilor radio-TV a acestora intră în domeniul de aplicare material al NCR [noul cadru de reglementare]?
2. (a) Având în vedere liberalizarea sectorului telecomunicațiilor și obiectivele NCR, inclusiv procedura strictă de coordonare și consultare prevăzută în acest cadru care trebuie realizată înainte ca o autoritate națională de reglementare să dobândească competența (exclusivă) de a interveni în privința prețurilor pentru utilizatorii finali prin intermediul unei măsuri de control al prețurilor, comuna [Hilversum] rămâne competentă (datoare) să protejeze interesele generale ale locuitorilor săi intervenind prin intermediul unei clauze de plafonare a tarifelor?

(b) În cazul unui răspuns negativ, NRC se opune utilizării clauzei de plafonare a tarifelor stipulată de comună în contractul de vânzare a întreprinderii sale de tele-distribuție prin cablu?
3. În cazul unui răspuns negativ la întrebările de la punctul 2 literele (a) și (b), se pune următoarea întrebare:

O autoritate publică precum comuna, care se află într-o situație precum cea din speță, are (de asemenea) obligația de loialitate față de Uniune în cazul în care, la momentul încheierii și apoi al aplicării clauzei de plafonare a tarifelor, nu acționează în exercitarea unei misiuni publice, ci în cadrul unei competențe de drept privat (a se vedea de asemenea întrebarea 6a).

4. În cazul în care este aplicabil NCR și comuna are obligația de loialitate față de Uniune:

(a) Obligația de loialitate față de Uniune coroborată cu NCR (sau cu obiectivele acestuia), inclusiv cu procedura strictă de coordonare și consultare prevăzută în acest cadru, care trebuie realizată înainte ca o autoritate națională de reglementare să dobândească competența de a interveni, prin intermediul unei măsuri de control al prețurilor, în privința tarifelor aplicate utilizatorului final, se opune utilizării de către comună a clauzei de plafonare a tarifelor?

- (b) În cazul unui răspuns negativ, răspunsul la întrebarea 4 a) este diferit în ceea ce privește perioada ulterioară exprimării de către Comisie în scrisoarea sa a unor îndoieli serioase în legătură cu compatibilitatea controlului prețurilor propus de OPTA [Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (Autoritatea independentă în materie de servicii poștale și telecomunicații)] cu obiectivele NCR cuprinse la articolul 8 din directiva-cadru și în urma căreia OPTA a renunțat la adoptarea acestei măsuri?
5. (a) Articolul 101 TFUE reprezintă o dispoziție de ordine publică pe care instanța națională trebuie să o aplice din oficiu, în sensul articolelor 24 și 25 din codul de procedură civilă olandez, depășind cadrul litigiului?
- (b) În cazul unui răspuns afirmativ, care sunt faptele prezentate în procedură în cazul cărora instanța trebuie să verifice din oficiu aplicabilitatea articolului 101 TFUE? Instanța are această obligație și în cazul în care acest control, după ce părților li s-a acordat permisiunea de a se exprima în această privință, conduce (eventual) la completarea faptelor în sensul articolului 149 din codul de procedură civilă olandez?
6. În măsura în care articolul 101 TFUE trebuie aplicat depășind limitele litigiului trasate de părți, din perspectiva (obiectivelor) NCR, a aplicării acestuia de OPTA și de Comisia Europeană, precum și a apropierei noțiunilor „putere semnificativă pe piață” și „definirea piețelor relevante”, utilizate în NCR, de alte noțiuni similare din dreptul european al concurenței, pe baza situației prezentate în prezenta procedură, se pun următoarele întrebări:
- (a) La vânzarea întreprinderii sale de teledistribuție prin cablu și în cadrul convenției de plafonare a tarifelor încheiată în acest context, comuna trebuie considerată întreprindere în sensul articolului 101 TFUE (a se vedea de asemenea întrebarea 3)?
- (b) Conform Comunicării Comisiei privind acordurile de importanță minoră care nu restrâng în mod semnificativ concurența [în sensul articolului 81 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene] (*de minimis*)⁽¹⁾, punctul 11, clauza de plafonare a tarifelor trebuie considerată drept o restricție gravă (restricție flagrantă) în sensul articolului 101 alineatul (1) litera (a) TFUE? În cazul unui răspuns afirmativ, există deja pentru acest motiv o restricție gravă a concurenței în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE? În cazul unui răspuns negativ, împrejurările amintite (a se vedea mai jos) la întrebarea 6 d) prezintă relevanță pentru răspuns?
- (c) În cazul în care clauza de plafonare a tarifelor nu reprezintă o restricție gravă, aceasta are drept scop (deja) o restrângere a concurenței întrucât:
- autoritatea națională de concurență a ajuns la concluzia că, prin impunerea unor tarife (mai mari) pentru prestarea de servicii identice cu difuzarea prin cablu a pachetului de bază pe aceeași piață, UPC nu a abuzat de poziția sa dominantă;
 - în „*letter of serious doubt*”, Comisia a exprimat îndoieli serioase față de compatibilitatea unei intervenții (prealabile) asupra tarifelor aplicate utilizatorului final (prin intermediul controlului tarifelor) pentru servicii precum difuzarea prin cablu a pachetelor de bază de către UPC cu obiectivele definite la articolul 8 din directiva-cadru? Împrejurarea că în urma „*letter of serious doubt*” OPTA a renunțat la controlul prețurilor este relevantă pentru răspuns?
- (d) Având în vedere (de asemenea) faptul că:
- în conformitate cu NCR, UPC trebuie considerată drept întreprindere cu o putere semnificativă pe piață (Comunicarea *de minimis*, punctul 7),
 - aproape toate comunele olandeze care și-au cedat în anii 90 întreprinderile de teledistribuție prin cablu unor operatori de cablu — printre care și UPC — și-au rezervat în aceste contracte competențe de stabilire a tarifelor pentru pachetul de bază (Comunicarea *de minimis*, punctul 8),
- un contract care cuprinde o clauză de plafonare a tarifelor reprezintă o restricție gravă a concurenței în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE?
- (e) Având în vedere faptul că:
- în conformitate cu NCR, UPC trebuie considerată drept întreprindere cu o putere semnificativă pe piață,
 - OPTA a realizat procedura de consultare europeană care, potrivit NCR, trebuie efectuată în cazul în care o măsură planificată va avea efecte asupra comerțului dintre statele membre, în privința unei măsuri de control al prețurilor în cadrul serviciilor precum difuzarea pachetului de bază prin cablu de către operatorul de cablu cu o putere semnificativă pe piață, de exemplu UPC,
 - valoarea contractului era la acel moment de 51 de milioane NLG (aproximativ 23 de milioane de euro),

— aproape toate comunele olandeze care și-au cedat în anii 90 întreprinderile de teledistribuție prin cablu unor operatori de cablu — printre care și UPC — și-au rezervat în aceste contracte competențe pentru stabilirea tarifelor pentru pachetul de bază,

contractul care cuprinde o clauză de plafonare a tarifelor trebuie considerat că este de natură a aduce atingere semnificativă comerțului dintre statele membre în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE și în conformitate cu orientările privind conceptul de efect asupra comerțului din articolele 81 și 82 din tratat (JO C 101, p. 81, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 149)?

7. Având în vedere NCR și îndoielile serioase exprimate de Comisie în „*letter of serious doubt*” cu privire la compatibilitatea unei intervenții (*ex ante*) asupra tarifelor aplicabile utilizatorului final cu obiectivele legislației din materia concurenței, instanța națională mai este autorizată să constate în temeiul articolului 101 alineatul (3) TFUE inaplicabilitatea unei clauze de plafonare a tarifelor interzisă conform articolului 101 alineatul (1) TFUE? Împrejurarea că în urma „*letter of serious doubt*” OPTA a renunțat la controlul planificat al prețurilor este relevantă pentru răspuns?
8. Având în vedere împrejurările din momentul încheierii contractului (etapa inițială de liberalizare a sectorului telecomunicațiilor) și evoluțiile ulterioare din cadrul sectorului telecomunicațiilor, inclusiv intrarea în vigoare a NCR, precum și îndoielile serioase exprimate de Comisie cu privire la adoptarea unei măsuri de control al prețurilor, sancțiunea nulității prevăzută la articolul 101 alineatul (2) TFUE permite o relativizare a aplicării sale în timp?

(¹) JO C 368, p. 13, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 26.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 12 octombrie 2011 — Amazon.com International Sales Inc. și alții/Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH.

(Cauza C-521/11)

(2012/C 25/46)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH, in Liquidation, Amazon Logistik GmbH

Pârâtă: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Întrebările preliminare

1. Se impune acordarea unei „compensații echitabile” în sensul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE în cazul în care
 - (a) titularii drepturilor în sensul articolului 2 din Directiva 2001/29/CE nu își pot revendica decât exclusiv prin intermediul unei societăți de gestiune colectivă dreptul la o remunerație echitabilă din partea celor care comercializează primii, în scop comercial și cu titlu oneros, materialul de suport adecvat pentru reproducerea operelor acestora,
 - (b) acest drept nu depinde de împrejurarea dacă materialul de suport este comercializat către intermediari sau către persoane fizice sau juridice pentru utilizarea în alt scop decât cel personal, ori către persoane fizice pentru utilizarea în scopuri personale,
 - (c) persoana care utilizează materialul de suport pentru reproducerea în temeiul consimțământului acordat de titularul dreptului sau care re-exportă materialul înainte ca acesta să fie vândut utilizatorului final are dreptul să solicite societății de gestiune colectivă restituirea remunerației?

2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

- 2.1. se impune plata unei „compensații echitabile” în sensul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE în cazul în care dreptul menționat la prima întrebare litera (a) nu există decât în ceea ce privește comercializarea către persoane fizice care utilizează materialul de suport pentru reproducerea în scop personal?

- 2.2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2.1.:

în situația comercializării către persoane fizice, trebuie presupus — până la dova contrarie — că acestea vor utiliza materialul de suport pentru reproducerea în scopuri personale?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare sau la întrebarea 2.1.:

rezultă din articolul 5 din Directiva 2001/29/CE sau din alte dispoziții ale dreptului Uniunii că dreptul de a solicita, prin intermediul unei societăți de gestiune colectivă, plata unei compensații echitabile nu există în cazul în care respectiva societate este obligată prin lege să direcționeze jumătate din încasări, nu către beneficiari, ci către instituții sociale și culturale?

4. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare sau la întrebarea 2.1.:

articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE sau o altă dispoziție din dreptul Uniunii se opune dreptului la compensație echitabilă revendicat prin intermediul unei societăți de gestiune colectivă, în cazul în care într-un alt stat membru a fost plătită o remunerație echitabilă pentru comercializarea materialului de suport, chiar dacă temeiul pentru aceasta este contrar legislației Uniunii?